

DÁS.

irokban

12254 21

12254 21

s. k.

HER.

859 56

6297 04

7156 60

s. k.

Szerkesztőség:
Fő-utca 30. szám.

Idő intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Bérmentetlen küldemény nem fogadtatik el.

Kézirat vissza nem adatik.

SOMOGYI ELLENŐR

KÖZÉRDEKŰ és TÁRSADALMI LAP.

MEGJELEN MINDEN HÉTEN EGYSZER, SZERDÁN.

Szerkesztő: Németh Zoltán.

Kiadóhivatal:

Kaposvárott „Berzsenyi Daniél könyvnyomda,” hová az előfizetési, hirdetési s egyéb pénzek, ugy a felszólalások intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 korona.
Fél évre 3 korona
1/4 évre . . . 1 korona 50. fillér

Nyilttér petitsora: 20 fillér

A gymnasium.

Egy fontos kérdés ez, melyet elhibázni nem szabad, emélfogva s tekintettel arra, hogy a tárgyban ismét újabb kombinációk lettek szellőztetve részben magán-körökben, sőt félhivatalosan, — ismét hozzászólunk a kérdéshez mi is.

Mi ugyan fentartjuk részünkről ama nézetünket, melynek már kifejezést is adtunk, — miszerint ezen közintézet legcélszerűbben a mostani árpolda helyén lenne felállítható; ez ellen nem is hallottunk más elfogadható észrevételt, mint csupán azt, hogy az árpolda fundus erre nézve kevés, illetve kicsiny.

Ezen észrevétel helyes, de mi nem is úgy képzeltük, hogy az árpolda egymagában vétessék kombinációba; — hanem úgy, hogy ahoz a főutcai szomszédház és az Anna-utcai Würth-féle ház is hozzácsatoltassék. Ezen három helyiség aztán minden igényt kielégít, előtte kertnek is marad hely, s az épületek, sőt lakások is könnyen megférhetnek.

A másik fő indokunk pedig az volt, és ezt senki nem is cáfolta meg, hogy ezen telkek megszerzése a legkönnyebb szerrel ejthető meg, mivel csupán két magán féllal kell végezni, a harmadik tényező a város a melynek képviselőtestülete az eladást már el is határozta s végül, hogy itt egy új utca nyitása nem szükséges, amely mint tudjuk nagy nehézségekkel és komplikációk-

kal jár s tömérdek féllal való egyezkedéseket igényel, ami egyfelől hosszú időbe, másfelől tán legtöbb pénzbe is kerül.

Harmadik indokunk az volt, amit ezen-tul is fentartunk, hogy ezen telkek megszerzése az eddigi kombinációk ellenében a legkevesebbe kerül, tehát azok megszerzése anyagi szempontból is legelőnyösebb.

Ezen hely fő előnye legvégül az, hogy a most fejlődő városnak ugyszólva központjára jut s ezen városrészben lakó közönség éppen azon társadalmi egyénekből áll... akiknek gyermekei legnagyobb mértékben veszik igénybe a gymnasiumi oktatást.

Ugy tudjuk, hogy ezen hely ellen az annak idején Kaposvárott járt miniszteri kiküldött sem tett lényegesebb észrevételt.

Ujabbán kombinációba hozatott a helyi lapokban a mostani gabnavásártér, más részről a János utca ellenében kinyitandó új utca, melynek végén lenne kihasítandó egy nagyobb tér a gymnasium számára.

A gabnatér ellen azt lehetne felhozni, hogy az intézet ismét a piac közepébe esnék, holott ma is ez az egyik hátránya; ezen hely azonban nem egészen elvetendő, mert ha körül park létesítetik, a tanintézet a külső zajtól megóvható lenne; a hely megszerzése sem lenne drága és könnyen kivihető.

E fölött tehát lehetne az illetékes egyéneknek eszmét cserélni.

A másik terv, a János-utcának átellenes új utca nyitása sem rossz gondolat; mert

a fő utca néhány pontját ki kell nyitni s ez éppen a János utcával átellenes helyen nagyon is indokolt, csak azon észrevétel merül itt fel, vajjon ez mehet-e elég gyorsan és nem túlságos költséges-e? Mindenesetre figyelembe vehető ez is.

Most ujabbán egy másik kombináció is felszínre került.

Ez abból áll, hogy a vármegyeház átellenében nyitatták meg egy széles utca, esetleg egy egész tér és ennek végén a megyeházzal szemközti homlokzattal állítassék fel a gymnasium.

Ez a terv ugy van koncezíálva, hogy a megyeház átellenében levő főutcai házak az egész front szélességében kisajátíthatóknak, ugy, hogy a vármegyeház egy nagy térre nézne és így a mostani szűk utcából szabad látteret kapna s hatalmasan emelkednék ki; az átellenes sarkokon diszes paloták és a tér szegélyzetén szép lakások emelkednének, középen elhelyeztetnék egy csinos park; melynek északi oldalán emelkednék ki az új gymnasium diszes palotája szemben a megyeházzal.

Ezen új kombináció tényleg egy hatalmas terv, mely a város valódi központját alkotná meg; — de egy nagy baj merül fel e kérdésnél s ez az, hogy ennek kivitele igen költséges — legalább lát-szatra.

Mindamellet nem tartjuk kivihetetlennek, sem elvetendőnek, mert ehez járuljon hozzá a vármegye, a város, a téren fundus

T Á R C Z A.

Egy felolvasás következményei.*)

Tragikomédia.

Felolvasást tartottam a minap én
S tárgyamat a nők köréből merítém.
A hölgyekről bátorkodtam szólani,
És ez kérem, nem is csekély valami.

Érdem szerint dicsérni meg, ami jó,
S megróni a rosszat is, ha ez való,
Magam ellen kihívni a hölgyeket,
Feltételez bátorságot eleget, —

Beszéltem a kis leányról, kinek még
Játkéknak a babaruha is elég,
És a ki a szentegyházba bemenet
Nem lát ottan a szenteknél egyebet.

Beszéltem a nagy lányokról, kiknek már
Gondolatuk nem a babaruhán jár,
És akik, ha szentegyházban vannak ép,
Meglátják a papjukat is — hogyha szép.

Szólottam még idős nőkről is, habár
A huszadik évük betölt régen már.
De akik már túl vannak az ötvenen,
E hölgyekről nem szóltam egy betűt sem

S mégis másnap — uramfia! — reggelre
Szobámba hat korosabb hölgy toppan be.
Nem emlékszem, hatol láttam, vagy hetet,
De a nyelvük tizenkettő lehetett.

Nem is jöttek — ugy rohantak hozzám be.
Azt hittem, hogy szét is tépnek egyszerre.

*) A keresk, ifjak márczius 30-án tartott felolvasó estélyén felolvasta a

Mint a sebzett oroszlán a vadászra,
Rám rohantak véres boszút kiáltva.

„Jézus segits!” — és ugy tettem, mint a nyúl,
Mely ha veszedlyt lát, hősileg meglapul.
De hát mit is tettem volna egyebet,
Mikor szóhoz jutnom ugysem lehetett?

Mért a boszu — a bábeli zavarban
Nem értettem s jó sokáig nem tudtam.
Láttam, néztem, hallgattam a háborút,
S csak azt tudtam, hogy énnekem beborult.

No de végre lecsillapult a nagy zaj,
S megkérdeztem hölgyeimtől, mi a baj?
Megtudtam hogy nagy boszu szól belőlük,
Mert a minap rosszat mondtam felőlük.

„Ah de kérem — így kezdettem szólani —
Ézért bizony kár volt sikra szállani,
Higyjék el, az egész vita tárgyaltan,
Nagysádtokat soha meg nem bántottam.

Szólottam a nőkről, de csak azokról,
Kiknek kora az ötvenen nincsen túl.
Az ősz haját ám mindenkor tiszteltem,
Nem értem hát, honnan e nagy sérelem?”

Bumm!!! — Láttak e fürgeteg, vad vihart?
Láttak-e már egetrázó zivatar?
Száz fürgeteg ahoz képest semmisen,
Mit-e szavak keltettek a hölgyekben.

Dörgött a menny, szórt a villám körültem —
És csak ezer szerencse, hogy mögöttem
Nyitva állott egy ajtó, hol usgye ki —
Sikerült az irhámát meg menteni.

Nem is mertem haza menni egyhamar,
Vártam, míg az éj sötéte betakar;
Mert — mint hallám — még a napnak folyamán
Keresett ily hölgy küldöttség egynehány.

Másnap ismét, harmadnap is. — „Istenem:
Adj, oh adj egy mentő eszmét énnekem!
Hogy már egyszer a béke jó anygala
Beköltözzék újra szerény lakomba!”

És lám adott. — Kivrtam egy táblára
Nagy betűkkel, hogy aki jön meglássa:
„It e házban lakik egy vén rometo,
Akihez csak korosabb hölgy meket be!”

Megtörténik azóta, hogy egy-egy nő
Véletlenül házam tája felé jő,
Egy tekintet a táblára és ime —
Kéhrteucht csinál s tovasiet izibe.

Dr. Fonyó Ignác.

A rózsalánczok közt!

Ford. Gaál Dénes.

— És csakugyan szeretsz engem? Mindenek fölött? Egész lelkedből? Marga nézz reám! — Igen te szeretsz engem, pillantásaid mondják azt. Ezek a kék szemek nem bírnak hazudni.

— Igen én szeretlek mindenek fölött, egész lelkemből válaszolta a fiatal leány, oda borulva szőke fejcskájával a karcsu fiatal ember keblére, ki a gyönyörű alakot magához szorította.

— De halld, gyermekem, folytatta ez, de csak engem szeretsz, engem egyedül; én önzetlen szeretőt nőt akarok. Tudsz te ilyen lenni Marga?

A fiatal ember még mélyebbre hajtotta fejét, fölemelte a nő kipirult arcát, és a boldogságtól ragyogó fekete szemével nézett reá.

Az pedig kezével körülfonta őt meg csókolta a férfiu márvány fehér homlokát; és félénk kedvességgel susogta:

— Mond Erwin, te is csak egyedül engemet fogsz szeretni, örökre — a végtelenig? . . .

A férfiu szemei mintegy szent fényben, tündökölték a mikor ezeket a leányra szegezte.

és saroképületeket nyerendő ház és telektulajdonosok; áldozzon rá a hercegi család, kormány és püspök, aztán maga a közönség is, — nem lehetetlen a kivétel. Ajánljuk figyelembe.

— **Lóvásár.** Március 28-án a somogyi gazdasági egyesület lóvásárt rendezett, mely igen népes és látogatott volt. Az ország minden részéből de sőt a külföldről is érkeztek vevők. Az eladásra szánt lovak helybeli istállóban voltak elhelyezve az elővezetés 27-én délután vette kezdetét nagyszámu nézőközönség jelenlétében, már itt is adtak el néhány darabot. Maga a vásár kielégítő volt, de inkább urasági mint paraszt lovakat vásároltak. Így Somsich Andor egy lovát ezer forintért a bolgár fejedelem lovásza vette meg, ugyancsak ő vett Svastich Aladártól két lovát 1050 forintért. Birtokosaink közül eladtak még lovakat: a mezőgazdasági r. társ. 9 drbot, egyenként 700 forintért, Márffy Emil két lovát Pallavicini örgrófnak 1200 forintért, Somssich Adolf két lovát 1000 forintért, Bogay Emil 5 drbot 1500 forintért, gróf Széchenyi Pál 2 drbot, 1200 forintért, Politzer Géza két lovát 1600 forintért, eladtak továbbá még 1—1 drbot: Kapotsfy Jenő, Gaál Gyula, Bosnyák Géza, Jankovich Géza, Szily Tamás, gr. Széchenyi Imre, gr. Forgách stb. Ezenkívül még számosan adtak el lovakat.

A 29-én tartott katonai lóvásáron is vett a sorozó bizottság ca 60 lovát közép áron. A vásáron résztvett majdnem teljes számban a megye notabilitása, sőt még hölgyek is kifáradtak a lóvásárra a szokatlan látványosságra, de senkisémet vett közülük férjének vásárait.

Nők munkaköre.

(H.) Örömmel látjuk, hogy a törekvés, a nőnek is munkakört biztosítani mindinkább hódít. Ugy egyesek, mint a lapok komolyan kezdenek a kérdéssel foglalkozni és ez jó hatást szül a közönség körében.

Szóba jött mint mellékfoglalkozás, mint segéd- eszköz és mint önálló pályára való képesítés.

Ez helyes dolog, ne éljen a nő sem haszontalanul a társadalomra, tehetségei ne heverjenek parlagon, hanem értékesítse.

Ez komoly, nagy és fontos kérdés és sokkal több függ megoldásától, mint egyelőre látszik.

A változó viszonyokkal, a művelődéssel fokkal fokozódó igényeknél fogva mindig nehezebbé vál a megélhetés a családokra és a főnti kérdés megoldása nélkül oda jutnánk végre, hogy a nőt, a férfi szinte csak terhenek tekintեն, maga mellett mint gondjai szaporítóját.

Nagyon elhanyagoltuk hosszú időkön át ezt a fogalmat kidomborítani: élettárs. Évtizedek óta csak bábuknak nevezték a lányokat, hogy a férfiaknak

csak ugy csecsebeesül szolgáljanak, akikkel komolyabban foglalkozni fölösleges.

Es ez tetszetős is a férfiek előtt, talán sajnálnak is, ha egyszerre másképp lenne, csak hogy ki biztosít arról, hogy a nő, és a család élete mindvégig sima pályán haladhat előre?

Ezért lesznek olyan rettentőek végül a családi bajok, mivel a bábu az élet gondokat nem ismerve és meg nem szokva azonnal elveszti fejét, mihelyt azok beköszöntenek. Nem lévén képes magán okszerűen segíteni igen hamar hátat fordít a megunt hiábavaló vesződségnek és minden tekintetét mellőzve a végtetekbe megy.

Ellenben ha van saját munkaköre amely kellemesen foglalja el és megélhetését biztosítja, ekkor érezni fogja a saját értékét is, mint kenyér kereső és mint élettárs, a férje mellett; és ha csak betegség meg nem fosztja képességeitől, nem fog egyhamar elcsüggedni a szerencsétlenségben sem.

Egyelőre leginkább az iparágak alkalmasak a házi nőnek segédeszközül.

Nincs abban semmi viztatetszó, hogy egy szerényebb jövedelemmel bíró hivatalnok neje vagy leánya, vagy két magára maradt árva leány keztyűmühelyt vagy női pipereboltozt nyisson, vagy otthonában szabó műhelyt rendezzen be. Vagy végre — töké hiányában ilyenekben mint segéd nyerjen foglalkozást.

Adjunk más irányt a fogalmaknak, fejlesszük a nőknél az önértékesítést, akkor mentek lesznek mindattól, ami őket szabad mozgásukban bántólag korlátozhatja.

Ez a három iparág a legtöbbet jövedelmező, tiszta és szép munka is, emellett mindig keresett és könnyen elfogható. Értéket képvisel a házi alkalmazásban is.

Ezeket kötelező tantárgyakká véve és szakszerűen tanítva nagy lépést lehetne az irányban tenni. Természetszerűleg kiegészítője lenne még a kettős könyvtétel.

Ami a gyógyszerész pályát illeti igenis, alkalmas lenne a nőknél, rövid előtanulmányt kíván, és könnyű kezelni. Ez az előnye, és nem egy esetet lehetne fölhozni, ahol a régebbi időkben a nő gyógyszerész férje mellett, mint segéd működött és távollétében dícséretül kiszolgáltatta a szereket.

Minden ellene fölhozott okok el is mosódnának idővel, mert mihelyt a nőket nyílt pályákra bocsátjuk egy jól átgondolt törvényekkel a védelmükről is kell gondoskodni; de van két nagy hátránya, mely nem teszi alkalmassá éppen, azokra nézve, akik segédelmet várnak tőle.

Az a fő hátránya, hogy tízezrekre rugó befektetési tőkét igényel, a másik pedig, hogy igen kezen áll a ciánkál. Nem is hinnénk, milyen közel áll ez a kettő egymáshoz!

A nő különös helyzete a mai társadalomban hozza ezt a két fogalmat szorosban együvé. A vagyontalan nő, a kívántató tőkével nem rendelkezve, örökké alárendelt helyzetben maradna ez állásban és ez elcsüggesztenné.

nyire az illemszabály megengedte csókolgatta őt. És éppen az tetszett a hercegnék. És a mikor kis fiát megkérdezte, hogy szeretné-e mamájának Margát és a kis fiu öpömmel bele egyezett, gondolata határozottá vált. Ő a büszke herceg, megkérte a szegény tiszt leányának a kezét.

Marga még mindig a mondottak fölött álmodott. Polyton azon szavak kongottak füleiben:

— Te egyedül és csak te örökre.
Igen, így mondta ő.

Két esztendő mult el ezen boldogság teljes nap után. A hercegi pár, a főváros közelében lévő kastélyába lakott, a mikor már az előkelő társadalom ezen mesaliancha bele nyugodva lecsöndesedett. Egyik nap a herceg, nejének égszínké szelyemmel bevont boudoirjába lépett. A fiatal leány szörű kedves nő egy hinta székből ült, és kezét nyújtotta, azon látogató jegy után, a melyet férje kezében forgatott.

— Mi ez? kérde Marga.
— Egy meghívó a kormányzóhoz.
— De te csak nem fogod ezt a meghívást elfogadni?

— Gyermezem ne haragudj...
— A hinta székből azonnal megállott.
— Te el akarsz ezen estélyre menni?
— Igen!
— De Erwin, te elfelejtetted, hogy mi elhatároztuk, hogy teljes visszavonultságba önmagunknak fogunk élni! A te megjelenésed ezen estélyen, ismét előtérbe lép azon titokzatos suttogás a terembe. Nem fognak másról beszélni, mint házasságról és énról! És Erwin — ekkor elébe állt, finom kezeivel átölelte férjét — te megígérted nekem, hogy ilyen ünnepélyben részt venni nem fogsz, mert...

— Nos mert?
— Ez mosolygott.
— Mert én egy kissé féltékeny vagyok, és

Gazdag férjet keresni nem mehet úgy, mint a vagyontalan férfi gazdag feleséget. Másként pedig hogyan segítsen magán?

A bevett fogalmak, a szerénysége (ha egyedül áll) az a tudat, hogy szegény tiltják neki, hogy gazdag férj után nyíltan kiabáljon, vagy hirdeljen magát; társaságban nem igen mozoghat, hogy ismerkedjék lekötött állásánál fogva. A kimenő napokon legfőkébb a szabadban sétálgat.

Egészen a segédjeinek és a látogatók szépségeinek lenne kiszolgáltatva, és ha érzékenyebb természetű reményt veszítve, alárendelt helyzete súlyától elnyomatva könnyen veszi elő a mérget, hogy megváltsa a szennyvedéseitől.

Legfőkébb egy üzleti vállalkozás lehetne gazdag nőre nézve, szakértő segédlettel.

Egészen más természetű az orvosi pálya, az önállóságot, tekintélyt biztosít és — jól fizetik. Nem igényel más tőkét, mint a tudományt.

H I R E K.

— **Értesítjük mélyen tisztelt olvasóinkat, hogy lapunk mai naptól kezdve Schön Kálmán dohány nagytözsdejében kapható.**

— **Kaszinó estély.** A kaposvári nemzeti kaszinó m. hó 29-én társasestélyt rendezett melyen ez alkalommal a szokottnál kevesebben voltak jelen. De kik ott voltak igen jól mulattak késő éjfélig.

— **A keresk. ifjak egylete** f. hó 30-án este felolvasó estélyt rendezett a város ház nagytermében. Elsőnek Dr. Fonyó Ignác olvasta fel „A nőkről” cz. szellemes humoros értekezését, és az erre vonatkozó humoros költeményét, mely utóbbit tárcza rovatunkban közöljük. A nagyszámu közönség zajos tapsokkal jutalmazta a felolvasót, ki után Königsberg Viktor adta elő Gabányi „Egy ideges ember” cz. monológját nagyon ügyesen ösztönte derültséget keltve tetszés nyilváníások közt. Végül Marton Manó olvasta fel „Bánk Lázárné le vele” cz. szép elbeszélését kit szintén megtapsoltak. Az estélyt Zsolnay bandája mellett táncz fejezte be, mely hajnali két óráig tartott.

— **A balatoni vasut.** A balatoni vasut állami építése tárgyában beadott kérvényt március 29-én tárgyalta a képviselőház. A többség elfogadta a bizottság javaslatát, mely szerint a kérvény pártolólag kiadott a kormánynak és így kijelentés van arra hogy a balatonvidékiek egyik legfőbb óhaja mihamarább teljesüljön fog.

— **Eljegyzések.** Löbl Ármán budapesti bankhivatalnok eljegyezte Dombóvárott Reiner Vilma kisasszonyt Reiner Adolf ur kedves szép leányát. — Borbély Gyula ihárosberényi ág. evang. lelkész március hó 25-én eljegyezte Andorka Gyula csurgói kir. járásbíró bájós leányát, Emmikét. Gratulálunk az új jegyeseknek.

— **Vívó tanfolyamot nyitott** f. hó 1-én *Robély*

ott igen sok szép hölgyek lesznek. Oh Ervin, én igen szomorú lennék, ha megtudnám, hogy engem egy boldogabb órában elfelejtél, mert én oly mélyen és nagyon szeretlek.

A férj futólag megcsókolta nejét.
— Légy okos Marga, én nekem rangomat sem szabad elfelejtenem.

Az ajtó bezáródott Erwin háta mögött. A szép fiatal nő arcán az első könyek peregett le.

Már késő éjjel volt, a mikor a kastély udvarán elő állt a kocsi, mely a herceget az ünnepélyről visszahozta. A szolga világított ura előtt, fölkiérve őt lakosztályába. A mikor a herceg magára maradt, egy támlásszékre vetette magát, lábait kinyújtva az előtte fekvő oroszlanbőrön, gondolatai visszatévedtek a fényugaras terembe, a hol ő a szép Motrovszka Wanda grófnőnek udvarolt.

A fiatal özvegy grófnőt a kinek rokona neki bírtokos szomszédja volt egy látogatás alkalmával ismerte meg. Nem felejtette ezen sugárzó szemek villámain. Ezen fölül a fiatal lengyel nő, a szó szoros értelmében, előkelő hölgy volt. Mily különbség a kedves, egyszerű Marga között! A mikor a kormányzó meghívását megkapta volt, meg volt győződve, hogy a grófnő is a meghívottak közt lesz. És ez így is volt. Szemeik azonnal találkoztak.

Es a mikor előtte állt és a kis kezét, melegen szoritva az övében tartotta, nem hallotta a zenét, nem is látott mást, csak őt, csak azon villogó szempárt, melyeknek pillantásai megbüvölték...
Oh, ez a tekintet!

Ismét beköszöntött a tél, hópelyhek táncoltak a levegőben és az eget szürke felhők borították. A herceg, ki csendesen dolgozó szobájába lépett, a függönyök mögül nézte a téli képet.

De a szeme, mely előbb oly tiszta fényű volt, fáradtnak látszott és komolyság terült el arcán. Ajkai még vörösek voltak a metsző hidegtől a mikor a városból, a hol egy ideig szinte

Jenő is...
— mely...
vívás kü...
lyal elsu...
iskola h...
a lezcké...
a deréle...
vívás ne...
log, és...
gyakorla...
bélly ur...
mására.

— polgára...
somogyi...
éven át...
19-én me...
hunyt el...
melyhez...
gyászjele...
valamint...
től megté...
len jó a...
nak folyó...
védes és...
történt g...
maradván...
4 óraker...
szent-mis...
kor. Kelt...
és béke...
Szigethy...
gethy La...
rené szül...
Józsa, Cz...
ezika, Sz...
Vilma, Sz...
nika, Sz...
Czekly E...
nyei; Sz...
unokák: S...
Szigethy

— A...
tél nagy...
goztak a...
vágást se...
hogy a v...
ber hó 15...
tehát meg...
évből meg...
szük, hog...
az alkalm

— 31...
m. hó 31...
melyben...
kel, Deut...
kisasszony...
k. a. ki S...
szavalt...
zajosan m...
vette, mel...
gultában.

— G...
Mari ugy...
Olga és...
megtört...
vér és rok...

lakást tar...
hogy nem...
a hercegi...
rozásából...
és ez a m...
volt szívér...

Csen...
szőnyegen...
mély fájda...
küzdni.

Egys...
tett a bez...
Odabent f...
Nem volt...
kifejezése.

— Ig...
sogta mag...
Mily köz...
hang, mily...
tetszett m...
isten hoz...
hozzám ak...
bennünket

A hu...
pett és ez...
vess halavá...
fiu ült, kit...
hek és is...
kedvesen...
fiu kis kez...
kintettel k...

— Sa...

Jenő ismert budapesti fiatal vívómester és tanár, — mely nyolcz heti tartam alatt alkalmat nyújt a vívás különböző nemét, karddal, vitórral, pisztolylyal elsajátítani — s alaposan megtanulni. A vívóiskola helyisége a városházi nagyteremben lesz s a lezárók az esti órákban tartatnak meg. Ajánljuk a derék vívómestert a közönség figyelmébe; — a vívás nemcsak szükséges, de igen jó testedző dolog, és senkinek sem esik kárára, ha ebben a kellő gyakorlatot megszerzi. Közlebbi részleteket Robbely ur külön jelentésben adja a közönség tudomására.

— **Szigethy Antal** városunk egyik tősgyökeres polgára, volt városi közgyám és tanácsos, egy a somogy megyei takarékpénztár igazgatóságának sok éven át tagja, közbeesésben álló iparos, f. hó 19-én meghalt. Benne egy ós tipikus polgártársunk hunyt el, kit közrészvét kísért örök pihenő helyére, melyhez mi is részvétünkkel járunk. A családi gyászjelentés így szól: Alulírottak egy a maguk, valamint az összes rokonok nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik a szeretett és felejtethetlen jó atyjuk, illetve nagyatyjuk Szigethy Antalnak folyó hó 29-én reggel 2 óraker hosszúságú szünetes és a halotti szentségek ajátatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A drága halottnak földi maradványai szombaton, márczius hó 30-án délután 4 óraker tétettek örök nyugalomra. Az engesztelő szent-miséldozat márczius hó 30-án reggel 8 óraker. Kelt Kaposvár, 1895. márczius 29-én. Áldás és béke hamvaira! Gyermekei: Szigethy Jozefa, Szigethy Mari, Szigethy Ignác, Szigethy Etel, Szigethy Lajos, Szigethy Károly. Unokák: Brey Imrené szül. Czékly Mariska, Czékly Gizella, Czékly Józsa, Czékly Jenő, Nádassy Gizella, Nádassy Manczika, Szigethy Laura, Szigethy Ilonka, Szigethy Vilma, Szigethy Laczika, Kiss Ödön, Szigethy Tónika, Szigethy Matild, Szigethy Margitka. Vőjei: Czékly Erásmus, Nádassy Alajos, Kiss Alajos. Menyei: Sárközy Vilma, Nováček Mariska. Dédunokák: Brey Jenőke, Brey Manczika. Testvérei: Szigethy István, Véninger Erzsébet.

— **A kaposvár-fonyódi vasút** kiépítését a zord tél nagyon hátráltatta. A mult évi egész télen dolgoztak a mocsoládi vasuton s az idén egy kapavágást sem tehetnek. Minden készen van arra, hogy a vonal gyorsan kiépüljön s folyó évi október hó 15-ig készen kell lennie. Az idei furdözésre tehát még kocsin mennek a vendégek, de a jövő évben már egész kényelemmel utazhatnak s hiszszük, hogy Kaposvár közönsége fel fogja használni az alkalmat.

— **Mulatnak a barcsiak.** A barcstelepi kaszinó m. hó 31-én szépen sikerült hangversenyt rendezett melyben közreműködtek Engel Szeréna, k. a. énekel, Deutsch Szidike, Oppler Irma, Bartay Sarolta kisasszonyok zongorajátékkal, és Kronberger Irén k. a. ki Szécsi Ferenc „Bál után“ cz. monologját szavalta el nagyon kedvesen. A közreműködőket zajosan megtapsolták. A hangversenyt táncz követte, mely hajnalig tartott a legkedélyesebb hangulatban.

— **Gyászhir.** Schön Markusné szül. Eibenitz Mari egy a saját, valamint gyermekei Józsa és Olga és a számos rokonok nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik a legjobb férj, atya, testvér és rokon, Schön Markus urnak életének 51. boldog

házasságának 19-ik évében márczius 27-én d. e. 11 óraker rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei mult hó 29-én d. u. 3 óraker tétettek a gy.-melléki sirkertbe örök nyugalomra. Gy.-Mellék, 1895. márczius 27. Béke hamvaira! Schön Lázár atya, Özv. Eibenitz Edéné anyós, Schön Izidor, Kardos Jakabné, szül. Schön Anna, Schön E. Móríc, Sohr Vilmosné szül. Schön Fáni testvérek, Kardos Jakab, Sohr Vilmos, Weiler József, Mitzki József, Goldschmidt Ede, Eibenitz Zsiga sógorok, Schön Izidorné szül. Kramer Róza, Schön Móríczné szül. Berger Mari, Mitzki Józsefné szül. Eibenitz Riza, Weiler Józsefné szül. Eibenitz Berta, Goldschmidt Edéné szül. Eibenitz Lina sógornók.

— **Zalamegye tapolczai körületében** tudvalevőleg Kossuth Ferenc a képviselőjelölt Vörös László államtitkárral szemben. A Kossuth pártiak kortes nótája a következő:

Kossuth Ferenc azt izente,
Hogy beáll a regimentbe,
Szabadságért fog küzdeni
Mindnyájunknak el kell menni.
Éljen a magyar szabadság. Éljen a haza!

Kossuth Lajos dicső fia
Szégyen lenne elbuknia,
Tűzbe vízbe megynék érte.
Életünket adjuk érte.
Éljen a magyar szabadság. Éljen a haza!

Kossuth zászlót fel magasra
Minden magyar lobogtassa,
Nagyvennyolczas elv kell nekünk
Kossuth Ferenc a követünk.
Éljen a magyar szabadság. Éljen a haza!

Sok csak a lábát lógatja,
Mégis van zsiros falatja.
Másmak feltörök tenyere,
Mégis alig van kenyere.
Éljen a magyar szabadság. Éljen a haza!

Munkás népet segíteni,
Nagy terhünkön könnyíteni,
Kossuth Ferenc harezol érte.
Áldja meg az isten érte.
Éljen a magyar szabadság. Éljen a haza!

— **Somogyvármegye kezelő és segédsejmelőzete** mint már említettük lapunkban szintén képviseltette magát a Budapestben márczius 25., 26., 27. és 28-án tartott kongresszuson, mely elhatározta hogy fizetésük javítása iránt a képviselőházhoz fordulnak, hol azt fogják kérelmezni, hogy fizetésük és nyugdíjességük az állami hivatalnokokéhoz hasonlóan rendeztessek. Tűrhetetlen állapotokat azzal indokolták legjobban, hogy némely vármegyék kezelő hivatalnokainak fizetéséről egy statisztikát állítottak össze, melyben 300 frtot írno ki és 500 frtot ír o d a t i s z t i fizetések is találhatók.

— **Költészet a házassáletben.** Egy gyógyszerész a feleségével vitatkozik. Az asszonyka elvégre is zokogásba tör ki. Könyeid nem inditanak meg, szólt a férj. Vegyelemeztem azokat. Van bennük egy kis foszforéleny és klórnatrium. A többi pedig víz, melyet semmire sem lehet felhasználni.

A nő megcsókolta a feléje nyujtott ajkat.
— Igen, én szeretlek téged szivecském.
— És a papát is így szereted?
A nő fohászkozott. Két könyesepp gördült le arczán.

— Oh, éppen így.
Ezen pillanatban előtte állt a herceg. Nejének mindkét kezét kezeiben tartotta. Esdő pillantásaival nézett reá.

— Meg tudsz nekem bocsátani, Marga, kérdezé szerelemteljesen őt.

— Mit bocsássak meg? — kérdé csendesesen.
— Mindent! mindent!

Könyes szeméit férjére emelte, komoly szomorúsággal nézett reá. A férj szeme ismét kedves és tiszta volt, mint egykor a Genua partján. És a mikor neje előtt térdre borult, kezét megcsókolva, ismételve kérte:

— Bocsáss meg! Ekker átolelte neje őt és kedvesen magához szoritotta.

— Én még most is igen nagyon szeretlek!
— suttogta a fiatal nő.

Ekkor a férj magához ölelte, egy édes hosszú csókkal homlokára, susogta neki:

— Te egyedül és csak te örökre.

— **A kaposvári dalárda** f. hó 20-án a szinkóriben nagyobb szabásu hangversenyt rendez helybeli erők közreműködésével. Mult számunkban referáltunk a dalárda életképességéről, és örömmel látjuk, hogy a dalárda megalakulásánál észlelt érdeklődés nem szalmatúz volt, hanem komoly igyekezettel haladtak előre annyira, hogy most már képesek a premiére hangversenyt bemutatni. A részletes programot mihelyt elkészül közölni fogjuk, addig is már most hívjuk fel közönség figyelmét a rendezendő hangversenyre.

— **Az elősdiék.** Ez a cím bizony nem illet mást, mint a fővárosban és a vidéken is gombamódra szaporodó szépirodalmi és szaklapok, folyóiratok és más gyűjteményes vállalatok szerkesztőit és kiadóit. továbbá egyes tulpraktikus iparvállalatok vezetőit, a kik valóságos elősdiék módjára rohanják meg a szegény vidéki lapokat reklámhíreikkel, melyeknek szives közlését kérik csupa hazafias jóindulattól. Naponként halom számra érkeznek az ily megkeresések minden vidéki laphoz s az egyes naivabb lelkek lépne is mennek ezeknek a pötya hirdetések kedvelő uraknak, azonban csalódnak ezek a jó urak, ha azt hiszik, hogy a vidéki sajtó annyira a fejelgágyára esett, hogy majd ad infinitum az ő szolgálatukra szenteli lapjának hasábjait. Mit tesznek ők a vidéki sajtó érdekében? semmit, legfeljebb sületlen szellemeskedésükkel törekszenek nevésté tárgyává tenni. Ezért pedig csak nem igényelnek hálát és köszönetet. Jól tenné a vidéki sajtó, ha vállaltva törekednék ezeknek az elősdiéknek megmutatni, hogy megszűnt már az ő bolondjuk lenni.

— **Mark Twain és a szobaleányok.** A jeles amerikai humorista rettenetes áttokkal suttotta a szobaleányokat, nevezetesen a következő okokból: A szobaleányok minden áron arra törekszenek, hogy életüket megkeserítsék. A szobában mindig a maguk módja szerint csinálnak rendet, ennél fogva mi nem is találunk meg semmit. Czipőinket elrejtik, a gyertyatartót elteszik, a gyufatartót oda állítják, a hol rá nem lehet akadni. Egy-egy szobaleány több hajkenőcsöt használ el, mint hat férfi. Folyton hazudnak s nem törődnek a tulvilági élettel. Reggel kizavarnak bennünket legédesebb álunkból s takarítani akarnak, a mikor még mi aludni szeretnénk. Szóval, elkövetnek minden gonoszságot s ugy tesznek, mintha irántunk való hűségűből tennék. A szobaleányokból kihalt minden emberies érzés, ennél fogva fölötté szükséges, hogy a törvényhozó testületek figyelemmel legyenek ez ügy iránt.

— **A telekkönyvben.** Urambátyám kérte a telekkönyvet. Od'adták neki. Ez volna az én telekkönyvem? — A magáé, barátom! — Hát aztán, ha az enyém, szabad a kezembe venni? — Miért ne! Az atyafi nézi, nézi, s hirtelen a csizmaszárba dugja, miközben ravasz hunyorítással mondja: — No zsidó, azt a mivoltodat, most tábláztsd hát be a birtokomra követeléseidet! Ezzel, mint a ki dolgát jól végezte, indult az ajtó felé. Ugyancsak munkát adott, míg a hivatalnok a csizmaszárba vissza tudta kebelezní a telekkönyvet.

— **Midőn a nagyközönség** figyelmet Unghváry László czeplédi hírneves gyümölcsfa iskolájának mai számunkban közzé tett hirdetésére felhívánk, különösen kiemeljük, hogy nevezetnül a százezrekre menő mindenféle nemes csemetén felül még mintegy 1.500.000 darab 1—2—3 éves gyümölcsfa vadoncz van eladásra készen, még pedig: körte, alma, birs, douczin, paradicsom, szilva, prunus-myrobolana, Saint-Julien, besztercezi-szilva eper, saj-megy, sárgabaranczk, mandula, és kökényböl.

— **Magyarország.** Teljesen független politikai napilap. Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Holló Lajos dr., orsz. képviselő. Reggel az ország legtávolabb eső részeiben is már az olvasó kezeiben van. A Magyarország politikai, közgazdasági és társadalmi tudósításaival az összes lapokat megelőzi. A Magyarországból a közönség már kora reggel olvashatja az országgyűlés tárgyalásait kimerítő alakban az aznapi összes kül- és belföldi eseményeket, kimerítő tőzsdei tudósításokat stb. stb. A Magyarország eddig is tanujelét adta, hogy férfias bátorsággal küzd az ország függetlenségéért és önállóságáért, és szembe száll minden korrupcióval és közéletüket minden visszaéléstől megtisztítani törekszik. A Magyarország független minden hatalomtól, minden magánérdektől, senkinek alárendelve nincs, s így álláspontját nyíltan és egyenesen mondhatja ki bárkivel szemben. A Magyarország ezen törekvéseiben a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesül, s így mint a nyilvánosság és a közérdek organuma folytonosan fejlődve és megerősödve áll jövőben is a közönség szolgálatára. A „Magyarország“ előfizetési ára: Egészévre 14 frt Félévre 7 frt. Negyedévre 3 frt 50 kr. Egy hónapra 1 frt 20 kr. Szerkesztőség: VIII. ker., Fhg Sándor-utca 2. sz. Kiadóhivatal: IV. ker., Rostély-utca 2. szám.

— **A kis naiv.** Megtudná-e mondani Mariska, hogy hogy néz ki a gölya? — Ugyan ne tréfáljon, azt hiszi, mert én nyolcz éves vagyok, nem tudom, hogy az egész csak — mese.

lakást tartott volt, ide lovagolt. Már két hónapja, hogy nem volt ezen esendes magányban, melyben a hercegné kis fiával együtt lakott. Mert ez elhatározásából kifolyólag nem költözökődött a városba, és ez a magány igen jót tett neki és összhangzásban volt szívének szomorú magányával.

Csendes léptekkel ment a herceg a vastag szőnyegen a szobán keresztül. Ugy látszott, hogy mely fájdalmát férfiúi határozottsággal akarja leküzdeni.

Egyszerre fölemelte fejét, hallgatózza tekintett a bezárt ajtóra, mely szobájától elválasztotta. Odabent felhangzott a kedves gyermek kacagása. Nem volt e a gyermeki szív ezen igazi örömeinek kifejezése, egy napsugár e komor téli napon?

— Igen, egy napsugár az én részemre, susogta magában a herceg, mely áthatotta a szívet. Mily közönyös volt ezelőtt előtte ezen gyermeki hang, mily régen nem hallotta már ezt... Ugy tetszett most neki, hogy ezen gyermeki kacaj egy isten hozott volt, mely őt fogadni látszott. Te ismét hozzám akarsz jönni. Oh, csak jöjj és boldogíts bennünket!

A herceg csendesesen az ajtó függönyéhez lépett és ezt kevéssé félre vonta, pillantása a kedves halavány nőre esett, a kinek ölében egy kis fiu ült, kit mulattatni látszottak a szakadó hópelyhek és ismét szívből föl kacagott. A hercegné kedvesen megsimogatta a fiu göndör haját. A kis fiu kis kezét a nő ajkára illesztve, mosolygó tekintettel kérdezte:

— Szeretsz engem, mama?

— **Hogyan tisztítsuk a palaczkokat?** Háziasszonyoknak sok gondot okoz ez a kérdés, sok mindenfelét használnak, hogy oly palaczkokat, melyekben olaj, sör, vagy más aljat visszahagyó folyadék volt alaposan megtisztítsanak. Jó szolgálatot vélnék tenni szép olvasónőinknek ha a következő eljárást ajánljuk: Töltsék félig a tisztítandó palaczkot apró burgonyaszelvényekkel öntsék le vízzel, dugaszolják be, és rázzák fel párszor. A burgonya szeletek kiöntése után néhányszor tiszta vízzel kell öblögetni, mire a palaczk egészen tiszta lesz.

— **Az ökör nem okosabb.** Egy hordó pálinkát vittek a falubeli bérlőhöz. A hordó azonban lyukat kapott és elkezdett a drága szesz folyni. A bérlő észrevevén a bajt, dézsába fogta fel a pálinkát. Azonban a dézsza mellől valamiért el kellett menni a gazdának. Az udvaron lévő ökör szomjas lévén, oda ment a dézsához inni. Mire észrevették, már akkor az ökörnek az italból több volt mint elég. A fejébe szállt az alkohol és elkezdett ugrálni az udvaron, végre a földhöz vágta magát és ott kapálódzott. A fél falu odacsődült az udvarra a kapatos ökröt nézni. A nézők közül egyik bölcs a következő megjegyzést kockáztatta: „Látják-e kendtek, az ökör sem okosabb, mikor részeg, az embernél.”

— **A Kossuth emlék-album.** Az országos hölgybizottság a Kossuth emlékalbum ügyében a következő felhívást intézi a magyar és erdélyországi honleányokhoz: A Kossuth fiúknak a magyar hölgyek által átnyújtandó s zendi Höpner Gyula által szerkesztett „Emlék Arczkép Album” költségeinek országos fedezése céljából Budapesten hazánk néhány kiváló írója, művésze és művésznője közreműködésével tombolajátékkal összekötött felolvasó estély fog tartatni. Felkérjük azért a magyar és erdélyországi lelkes honleányokat, hogy a tombolához bármi csekély tárggyal, esetleg kézimunkával hozzájárulni, és azokat még 1895. év május hó 1-ig (Budapest magyar-utca 28. I. emelet 3. sz.) Szentmiklóssy Latinak Ilona urnó címére beküldeni szíveskedjenek. Egyidejűleg megújítjuk kérelmünket, hogy azok a hölgyek a kik „Kossuth emlék Album” számára arczképeiket beküldeni akarják, hogy azokat 3 példányban makkart 18 cméter magas 11 cméter széles alakban rövid emlék sorok kíséretében folyó év május hó 15-ig geküldeni szíveskedjenek. Tájékoztatóul tudatjuk, hogy a két Album a Kossuth-fiúknak, — a harmadik pedig maradándó emlékül a nemzeti muzeumnak fog átadatni, azon megjegyzéssel, hogy ezen utóbbi azt átadást megelőzőleg Budapesten, — míg a Kossuth testvéreké ugyanezen idő alatt az arczképekkel és emlék sorokkal együtt, Magyar és Erdélyország nagyobb városában közszemlére fognak kitétetni. Cudapest, 1895 márczius havában, honleányi üdvözléssel, a Kossuth emlék album országos hölgy bizottsága.

CSARNOK.

Visszapillantás a multba...

Kellemes nyári alkony van. Kinyitom szobám ablakát; végig nyujtózom a diványon, s elgondolom mily szép az élet. Bizony szép. Pedig sokan mondják, hogy az aglegénynek sivar az élete. A mint vesszük! Az enyém nem az.

Vannak barátaim, ismerőseim, van pénzem, van mindenem, csak feleségem nincs. De hát így független vagyok, azt teszem a mit akarok, s nem von érettk kérdőre a feleség! Udvarolhatek kedvemre szép asszonyoknak, ballet hölgyeknek, kísérgethetem a csinos varró-leányokat, masamod kisasszonyokat. Szóval, élem a világot!

De mégis néha rá fanyarodom arra a gondolatra, hogy hát mégis csak jó volna egy szerető feleség, különösen ha mérges, szomorú s beteg vagyok. Hm! Pedig lehetett volna, lehetett volna! Önkénytelenül írasztalom felé nézek: Két portrait áll rajta. Két ideálom arczképe.

Elnézem őket. Mily feltűnő különbség van közöttük. Az egyik filigran szép, szőke leányka, ábrándos kék szemekkel, finom vonásokkal. Mily bánatosan néz le reám! Nagyon kedves, nagyon szende volt a kis Nóra! Szegény!

A másik tökéletes ellentéte az előbbinek. Szép büszke femme du monde! Fényes puha hulló haja remek ellentétben van tej fehér arczával. Éj szeme melyet sötét pillák árnyalnak, villogni látszik. Vonásain az öntudatos büszkeség honol. Termete maga a tökéletesség! Imádásra méltó asszony!

Az ablakon virág illattal telt lágy szellőcske suhan be, körülöng, lezárja pillámat. Egyszerre felmerül előttem a mult tengeréből egy bájos kép; édes ifjúság képe.

Vakációzni voltam otthon. Szomszédunkban egy szép leányka lakott, Nórának hívták. Megismerkedtünk, s megszerettük egymást.

Szünidőm utolsó alkonyán a kertben sétáltam s ép azon tűnődtem, hogy mi uton módon bucsuzzam el Nórától, midőn egy kedves hang nevemen szólított, megismertem az „ő” hangját rohantam is hozzá.

Csakugyan elmegy Ervin? Kérdő ő könyben uszó szemekkel.

El, — szóltam lassu hangon, de törekszem pályán után, s ha elértem, elveszem magát Nóra, s nagyon fogjuk szeretni egymást, úgy mint...

Nóra boldog mosolylyal hallgatta tervezgetésem. Sokáig csevegtünk boldogan, de szólítottak Nórárt. Váhnunk kellett. Hirtelen átötlettem, s megcsókoltam; ő is engem, majd ki bontakozott karjaimból, s beszaladt. De hát ember tervez, Isten végez.

Tanulmányaim befejezése végett a fényes fővárosba kerültem. Eleinte szolidan éltem, de utóbb magával sodort a város zajos, bűnös árja, mely nagyon tetszett.

Nóra képe kezdett előttem elmosódni — pláne mikor... egy jounon, igen ott, megismerkedtem egy nagyon szép asszonnyal, ... egészen elfeledtem.

Káprázatosan szép volt, a legszebb a jelen voltak közt. Ugy látszik megtetszettem neki, mert másnapra meghívott magához. Elmentem. Miért ne? Remekül zongorázott, s én hegedűvel kísérem, melyben gyakorlott voltam.

Következő héten ismét meglátogattam, vágyódtam látni. Utóbb majdnem minden napos lettem, de csak oly időben mentem hozzá, midőn ven férje a clubban volt. Hogy adhatott az isten ilyen vén majomnak, ilyen szép feleséget, — gondoltam sokszor dühösen. Nagyon könyű a magyarazata; csak négy betűből álló szó, s ez a: p e n z.

A csábos szép asszony hálójába kerültem. Barátainnak is feltűnt hogy „sokszor vagyok ott.” Intettek, hogy vigyázzak, mert a szép asszonyok egyszersmind szírenek. Nevettem. Irigyelnek gondoltam!

Egy este — férje egyik birtokára utazott — zongorájánál ült, én közel hozzá egy hintaszékben. Ujjacskaí idegesen ugráltak a billentyűkön. „Mi baja önnök édes barátom, olyan unalmas, szótalan ma! Mi bajom? ... Ön kérdi? Gondolom. Örültes vagy szállott meg, piros ajkát csókolni, puha haját, simogatni. Valami démon kerített hatalmába, felugrottam helyemről, átötlettem a szép nőt, csókoltam, szemét száját. S ő a büszke szép asszony viszonozta. Bűn volt? Nem! Hisz fiatal volt s szép, s a fiataliság nem tagadja meg természetét.

Nem egy boldog órát töltöttünk édes együtt-létben.

Egy napon vén férjét szélhűdés érte. Nem vagyok kárörvendő, de ennek mégis örültem. Pedig hiába.

Két hétre egy jó barátomhoz utaztam, visszajövet elhatároztam, hogy nőül veszem. Hanem hát valaki megelőzött, s az a „Valaki” egy szép kürszir főhadnagy volt.

Azóta hidegen üdvözlöljük egymást.

Egyszer csak eszembe jutott Nóra! Valami lelki furdalás félet éreztem. Hazla utaztam, Nórárt akartam látni, de Nóra helyett, egy sirdombot mu-

tattak. Egy pillanatra érzékenyültem, de csak egy pillanatra, mert újból vissza estem fásultságomba. Ilyen az élet!

Érzem, hogy nem tudnék többé szeretni, mert szívemből kialudt a lég egy kihűlt krater van helyén, melybe talán sohasem fog többé egy kis melegség visszatérni.

Amarante.

Szerkesztői üzenetek.

— Kezdő poéta. Nagyon szívesen vesszük a szép költeményeket, és ide lgtatjuk az Ön által beküldöttet is:

Egy hitelenhez.

„Itt e zajban, a hol most vagy
Itt senki sem érzi,
Menj ki majd ha újra tavasz,
Ujra verőfény lesz.”

Ha a világ játékában
Kifáradtal végre,
S régi vágyad visszába a
Tornáczet keblére.

Akkor egyszer, csak még egyszer
Gondolj reám ottan;
S kérdézd meg a némaságtól
Hogy neked mi voltam.”

Nagyon szép kis költemény, csak egy hibája van, hogy azt nem Uraságod, hanem Tóth Kálmán írta „Emléklapra” címmel. Ha már Ioni méltóztatik, egy bátorkodunk egy jó baráti tanácsal szolgálni. „Petőfi, Arany, Tóth Kálmán stb. nagy költők verseit ne méltóztatassék felhasználni, mert ezek lopási cselekedre nagyon alkalmasnak, hanem a többi élő és nem élő kisebb kaliberű poéták zongomenyeit bátran beküldheti Uraságod — más szerkesztőségekhez. Egyebekben pedig Isten Önnel szép maszk sok szerencsét!

— A revolver. Bevált, mihelyt terünk engedni, közölni fogjuk. —

Nyilt-tér.)*

Univ. Med.

Dr. Schön Samu

fog és száj betegeknek

rendel: d. e. 9—12-ig d. u. 2—5-ig.

✻ **Készít műfogat és fogsort.** ✻

Kapocsárólt Korona-utca 13. sz.

*) E rovatban közlőteket a szerkesztőség nem vállal felelősséget. Szerk.

BEV

Hely

a)

Vid

b)

I

I

IV.

Köb

a)

Ta

Post

c)

Fen

b)

Be

Levo

Ma

W

VAG

Pénz

Post

Taka

Leltá

Járu

Nyor

W

PÉNZTÁRI ZÁRSZÁMADÁS AZ 1894. ÉVRŐL.

(márczius 26-tól december 31-ig.)

BEVÉTEL.

KIADÁS.

C Z I M		Készpénzben		Értékpapirokban		C Z I M		Készpénzben		Értékpapirokban	
I. Tagjárulékok.						I. Táppénzek					
a)	Helybeli tagok és munkaadók részéről		4446	17					803	55	
b)	Vidéki tagok és munkaadók részéről				2987	15					
II. Belépési díjak.						II. Orvos szerek					
			24								259
III. Birságpénzek.						III. Temetkezési segélyek.					
			53	98							112
IV. Egyébb bevételek.						IV. Irodaszerek és eszközök.					
a)	Kölesön Kaposvár rdt. város tanácsától	800									
d)	Tagkönyvek után befolyt	138	18								
c)	Postatakarékpénztár cheque számlájából kivétel	2800		3738	18						
	Pénztárnok, ellenőr és szolga ovadáka										9650
b)	Bevételek összege		8262	33		12637	15				
	Levonván a kiadások összegét		6142	69		12254	21				
	Maradvány, 1894. december 31-én.		2119	64		382	94				
									6142	69	12254
											21

Kaposvárott, 1895. január hó 1-én.

Kardos Ignác s. k.,
ellenőr.

Csukly Károly s. k.,
pénztárnok.

A kerületi betegsegélyző pénztár igazgatósága nevében:

Lenecz Sándor s. k.,
elnök.

Siposs Géza s. k.,
titkár.

Jelen zárszámadás az áttekintett pénztári napló és ingó leltár alapján tételenként megvizsgáltván, a pénztári főkönyvvel összehasonlított és tökéletesen rendben találtatott.

A felügyelő bizottság nevében:

Weisz Márkus s. k.,

Vicze László s. k.,

Mayer Béla s. k.,

Goitein Ármin s. k.

VAGYONMERLEG AZ 1894-IK ÉVRŐL.

(márczius 26-tól december 31-ig.)

VAGYON.

TEHER.

Pénzkészlet	2119	64			Fizetetlen gyógyszerészi számlák	273	90		
Postatakarék cheque számlán	182	94			Ki nem fizetett orvosi díjak . .	222	51		
Ovadék fejében:					Ki nem fizetett bizalmi férfiak díjai	163	15		
Takarékpénztári betétkönyvecske	200	—			Ovadék takarékpénztári betétkönyvecske	200	—	859	56
Leltári felszerelések	426	15			Vagyonnegyenleg			6297	04
Járulék követelések	3627	87							
Nyomtatványok készlete	600	—	7156	60					
			7156	60				7156	60

Kaposvárott, 1895. január 1-én.

Kardos Ignác s. k.,
könyvelő-ellenőr.

Csukly Károly s. k.,
pénztárnok.

A kerületi betegsegélyző pénztár igazgatósága nevében:

Lenecz Sándor s. k.,
elnök.

Siposs Géza s. k.,
titkár.

Jelen vagyonmerleg az áttekintett leltári könyv és pénztári napló alapján tételenként megvizsgáltván, a főkönyvvel összehasonlított és helyesnek találtatott.

A felügyelő bizottság nevében:

Weisz Márkus s. k.,

Vicze László s. k.,

Mayer Béla s. k.,

Goitein Ármin s. k.

ELSŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG BUDAPESTEN. I. T Ű Z -, S Z Á L L I T M Á N Y - É S J É G B I Z T O S I T Á S I Ű Z L E T. V A G Y O N .

Mélegszámla 1894. december 31-én.

TEHER.

Table with 10 columns: Item description, Ft., Kr., Ft., Kr., Ft., Kr., Ft., Kr., Ft., Kr. It details financial statements for the insurance company, including assets, liabilities, and reserves.

KIADÁSOK.

II. ÉLETBIZTOSÍTÁSI OSZTÁLY.

Mélegszámla 1894. december 31-én.

TEHER.

Table with 10 columns: Item description, Ft., Kr., Ft., Kr., Ft., Kr., Ft., Kr., Ft., Kr. It details financial statements for the life insurance class, including various types of policies and their values.

Ágoston József, aligazg., életbiztosítási osztályfőnök. A fenti számlákat és mérlegeket megvizsgálván, azokat a környében s az alapszabályokban meghatározott elvek szerint készültnek és azok egyes tételeit a f. és segédkönyvekkel teljesen megegyezőnek találván. Budapest, 1894. december hó 31-én.

Gróf Batthyány Géza, Harkányi Frigyes, Jeney Lajos, Lévay Henrik, Ormody Vilmos, báró Schönböcker Zsigmond, gróf Zrinyi Nándor. A F E L T Ű Z Y E L Ö B I Z O T T S Á G : Gíczey Samu, Jekelfalussy Lajos, László Zsigmond, Sallányi Izidor.